

1890-09-04

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Brevet fortsættes den efterfølgende dag, hvor Rohde undskylder for at have misforstået Emil Hannovers stillingtagen i sagen. Se brevet fra Rohde, 5/9-1890, der må formodes at have været vedlagt nærværende brev fra 4/9, som ikke afsluttes med en hilsen eller Rohdes signatur.

Omtalte personer:

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Johan Peter Wildenrath

DOKUMENTINDHOLD

Wildenrath har bedt om flere penge. Rohde lader det være op til Hannover at afgøre, om hans ønske skal imødekommes, men mener, at det vil være en fejl at gøre. I sammenligning med sine danske kunstnerkolleger lever Wildenrath langt over evne. Rohde er irriteret over hans desperate facon, og mener, at han bør have sig en lærestreg. Så længe han bliver ved med at få tilsendt penge hjemmefra, er det usandsynligt, at han overhovedet kommer hjem. Rohde mener, at han både kunne leve billigere og blive en bedre kunstner hjemme end i udlandet.

TRANSSKRIFTION

Torsdag Aften. D-4 Sept-90.

Kjære Venner! Tak for Deres Brev, der har foraarsaget mig nogen – Ærgrelse.); mest det indlagte Brudstykke. Jeg ser imidlertid af Aktstykkerne, at mine gode Venner paa Katterinebjærg til De[sic] saa mange udmærkede Egenskaber ogsaa føjer en englelig Taalmodighed.

— Ja det er jo egentlig meningsløst af mig at vilde spille vor Tid med at diskutere Emnet "Wildenrath" med Dem; thi i Virkeligheden er vi naturligvis alle tre saa fuldstændig enige; kun løber det gode Hjærte af med mine Venner. Men jeg tror at de har gjort Wildenrath en meget daarlig Tjeneste ved deres Understøttelser. De siger selv, at hvad der kan sendes ham, er Draaber i Havet. Men det er en meget daarlig Sport at hælde Draaber i Havet og særlig forkastelig, naar der er muligheder for at Draaberne eller Draaben under andre Forhold virkelig kunde faa nogen Betydning.

Mit Svar er dette:

Da De har taget Initiativet til at hjælpe

[2]

W. og selv i Gjærningen har hjulpen ham og endelig staar ham meget nærmere end jeg, finder jeg det naturligt, at De har Afgjørelsen i Deres Haand, og bestemmer, om Pengene skal sendes ned til ham. Spørger De imidlertid om min Mening

eller beder De mig om at afgive min Stemme,
da er den et ubetinget Nej, og jeg kan føje
til, at jeg ærgrer mig over, at der blev sendt ham
en Del af Pengene ned — thi dette var ikke
Meningen med Arrangementet.
Meningen var at han skulde hjem 1) fordi han
kunde blive en bedre Kunstner herhjemme
2) Fordi det nu er Luxus at bo i Udlandet,
hvor "billigt" man saa end lever.
Men saalænge han faar Penge sendt ned[,] kommer
han ikke hjem; thi han vil[dobbeltunderstreget]_ ikke_ hjem.
De Summer W. forlanger er jo ligefrem latter-
lige, herhjemme i Danmark regner Kunstnere[,]
Videnskabsmænd og Forfattere det for en smuk
Understøttelse at faa lige saa mange Hun-
dreder som han forlanger Tusinder.
Efter hvad jeg fra forskjellig Side har hørt,

[3]

har Manden siden han er bleven gift brugt en saa-
dan Kapital, at han, hvis han havde levet
som dansk Kunstner, kunde have levet af Renterne.

Slott-Møllers har nu levet flere Maaneder
for 40 Kr pr Styk, og der er mange danske
Malere, der lever paa Landet største Delen af
Aaret endnu billigere. Var han kommen hjem
for et Par Aar siden, kunde han samtidig med
et hyggeligt Ophold i en hjemlig Egn med ad-
skillige Rejser til Hovedstaden o.s.v. have haft
den Kapital i Behold; vi siger kunde have haft.

Hans Brev gjør, som De jo ogsaa bemær-
ker, er meget barnagtigt Indtryk.

Jeg kunde tænke mig, at en Mand, der skulde
bruge 5000 Kroner, kunde gjøre et fortvivlet
Skridt; jeg kan ogsaa tænke mig, at en Mand,
der skulde bruge 500 Kr, kunde gjøre det[.]

Men hvis en Mand skal bruge 5000
Tusind (eller helst 7-8000) gjør et fortviv-
let Skridt, fordi han ikke kan faa 500
(hundrede), saa maa han være gal.

[4]

Det sandsynligste er jo, at Værten i Holland beslaglægger Postanvisningen med de 500, og saa er han jo lige vidt.

Men hvorfor Manden foretrækker, at lade sin Kone sidde paa Kontor i Marseille og selv være Skopudser (?) fremfor at tage den Billet til Kjøbenhavn, som bliver ham tilbudt, det forstaar jeg ikke. Herregud vi er jo nok Smaafolk og Fattigfolk herhjemme, men endnu har jeg dog ikke set nogle af W's ligestillede som Skopudsere. De lever dog som Malere, hvordan de nu end bærer sig ad dermed.

Men som sagt jeg forstaar ikke, at De mere vil have noget med W.s Pengeaffærer at gjøre thi de er jo haabløse — som De selv stadig siger — og det er jo hans egen Skyld, som De ogsaa selv siger.

De 500 Kroner der staar i Sparekassen er jo W's; men det forekommer mig, at jo før der kommer et Krach desto bedre. Det kunde maaske forandre hans Opfattelse af, hvad en Mand uden Formue kan tillade sig. Eller tror De maaske paa Succes'en i Paris, selv om han fik nogle af sine Billeder udstillede?

Torsdag Aften. 2-4 Sept-90.

Kjære Venner! Tak for Dem Brev, der har forseglet
mig nogen — Ordske. Vi mødt det indlygende
Bredtykke. Jeg er imidlertid af Altskyndhed,
at min gode Venner paa Kallorindjag til De
og mange ismækkede Egenskaber og en fjerde i
englelig Tælmordighed.

— Ja det er jo egentlig meningsfuldt af
mig at ville spille en Tid for at dække
for Emner "Widmærd" med Dem; thi
Videnskaben er i naturhenset alle tre saa fuldt-
standig enige; kun lidt de gode Stjerner af
med min Venner. Men jeg tror at der
har gjort Widmærd en meget drøgt Tjeneste
med Dem Understøttelse. De siger alle, at
hvert der kan sende ham en Drøgt i Ha-
nd. Men der er en meget drøgt Spørg
at hælde Drøgt; Hæder og særlig forke-
stet, naar der er en Mængde for et Drøgt
hæder eller Drøgt i den anden Forhold
indbyrdes kun de for nogen Belysning.

Med Ven og dette:

Da De har taget Initiativ til et hjælpe

W. g selv; Glemningen har hjulpen ham g endel
stær ham meget nærmere end jeg, finder jeg det
naturligt, at De har afgjort den; den Haand,
g bestemmer, om Pengene skal sendes ned til
Hjem. Spørg De imidlertid om min Mening
eller beder De mig om at afgive min Stemme,
Da er den et ubetinget Nej, g jeg kan sige
helt, at jeg dog selv mig selv, at De blot sende ham
en Del af Pengene ned — thi dette var ikke
Meninger med Arrangementet.

Meninger var at han skulde hjem 1) fordi han
skulde blive en bedre Kunstner herhjemme

2) Fordi der var et Løst at være i Ulandet,
hvor "billed" man var end. leve.

Men endelig, han fandt Pengene sendt ned komme
hjem ikke hjem; thi han vil ikke hjem.

De Summe W. forlanger er jo ligesom latter-
lig; herhjemme i Danmark regner Kunstnerne
Videnskabsmænd g Forfattere det for en smuk
Undersøttelse at få lige som mange Hæn-
delser som han forlanger Tusinder.

Uden tvivl er jeg for forskellig. Sids har hørt,

has Manden siden han er bleven gift truffet en stor
den Kapital, at han, hvis han havde levet
som Sansk Kunstner, kunde han levet af Renten

Reff-Møller, har nu levet flere Maanedes
for 40 Kr per Styk, og der er mange Danske
Maler, der leve paa Landets største Dele af
Aars indtægt helliget. Der kan kommen hjem
for et Par Aar siden, kunde han samlet med
et helliget Ophold i en hjemlig Lyg med at-
shellig Rigtig til Hovedstaden o. s. v. kan have
den Kapital i Debet; ^{sig} i kind kan have

Hans Dine giv, om du is gøre bekendt
der, at meget barneagtig Indtægt

Jeg kunde tænke mig, at en Mand, der skulde
bringe 5000 Krone, kunde give et fastholdt
Stad; i den gøre tænke mig, at en Mand,
der skulde bringe 500 Kr, kunde give det

Men hvis en Mand skal bringe 5000
Tusind (eller helst 7-8000) give et fastholdt
det Stad, fordi han ikke kan for 500
(hundred), saa kan han være gal

Det sandguleste er jo, at Væren i Hølandet ligger -
sætte Postmandsingen mere de 500, og den er han jo
fjæll. 11.

Men kongen Manden fortæller, at end sin Kom
1. 12 fra Korte i Mærte og alle sine Skjæb-
de (?) frem for at tage den Bille til Hølandet,
som blev ham tilbød, det fortæller in ikke.

Hverjæt vi er jo nok Smæpølle og Fattigpølle
herjømme, men endm har in og ikke end eng
af W's legatid som Skjæbde. De lever
og som Males, hvordan de in end lever og
at domst.

Men om det in fortæller ikke, at de men vil
han noget mere W's Pengepære at gjøre
thi de er jo hvalde - som de alle stadig
siger - og de er jo hans egen Skjæb, som de
gjør alle ijer.

De 500 Kommer der staa i Spækkassen er jo
W's; men det fortæller mig, at jo for de
kommer et Korte desto bedre. Det kan de men
der fortæller hans Opfattelse af, hvad en
Maler uden Forme kan lide sig.

Eller for de måske for Puccin'en; Puccin, selv
om han jo ikke er som Bille in stillet?